

Czilczer Olga HA KEVÉS IS

A bevásárlókocsi utcáról utcára, boltról boltra gurult. Telítődött kétszersülttel, egyszer főttel, héjjal-hajjal, lejárt szavatosságú vagy bevezetett áron kínált szállóporral, változó minőséggel, tartósított tartalommal.

A sárgába, barnába, zöldbe csomagolt árura dobált áru lavinaveszéllyel fenyegetett. Pedig még meg sem vettem mindent. Sőt. A legfontosabb még hiányzott. Emlékeztető listámon ugyan (hátán a tegnap nélkülözött, színén a mai nélkülözhetetlennel) fogytak a betűk. Felejtettem és emlékeztem. A fogyás arányában meg nőtt a szükségletek beíratlan felülete. Napok beültetendő fával, nappal beültetendő évek. Kérek egy életet. Mit életet? Egy órát.

Bekanyarodva az ismeretlen nevű sugárútra, egy még idáig veszteglő egér épp levélszárnyait próbálgatta a vonuláshoz. Ez még itt? Egy egér hamarabb kifut a lyukból.

Kezdtém bontogatni javaimat. Lábaim pihentetésére leheveredtem a zöldre, sárgára, barnára. El sem kell szállnom. Támadhat egy kis szellő, az avarral hazáig görget. Ami tartalom, földre húz, ideig-óraig megteszi. Egy reklámszatyorba belefér.

Kívül a maradék marad.

kép | Todd Anderson, flickr.com